2024-2025 / semestr I zimowy

II Pracownia Malarstwa

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

prof. dr hab. Zbigniew Romańczuk
dr hab. prof. AS Małgorzata Szymankiewicz

II Pracownia Malarstwa
Wydział Malarstwa AS
https://www.facebook.com/groups/474346395966060

AKADEMIA SZTUKI

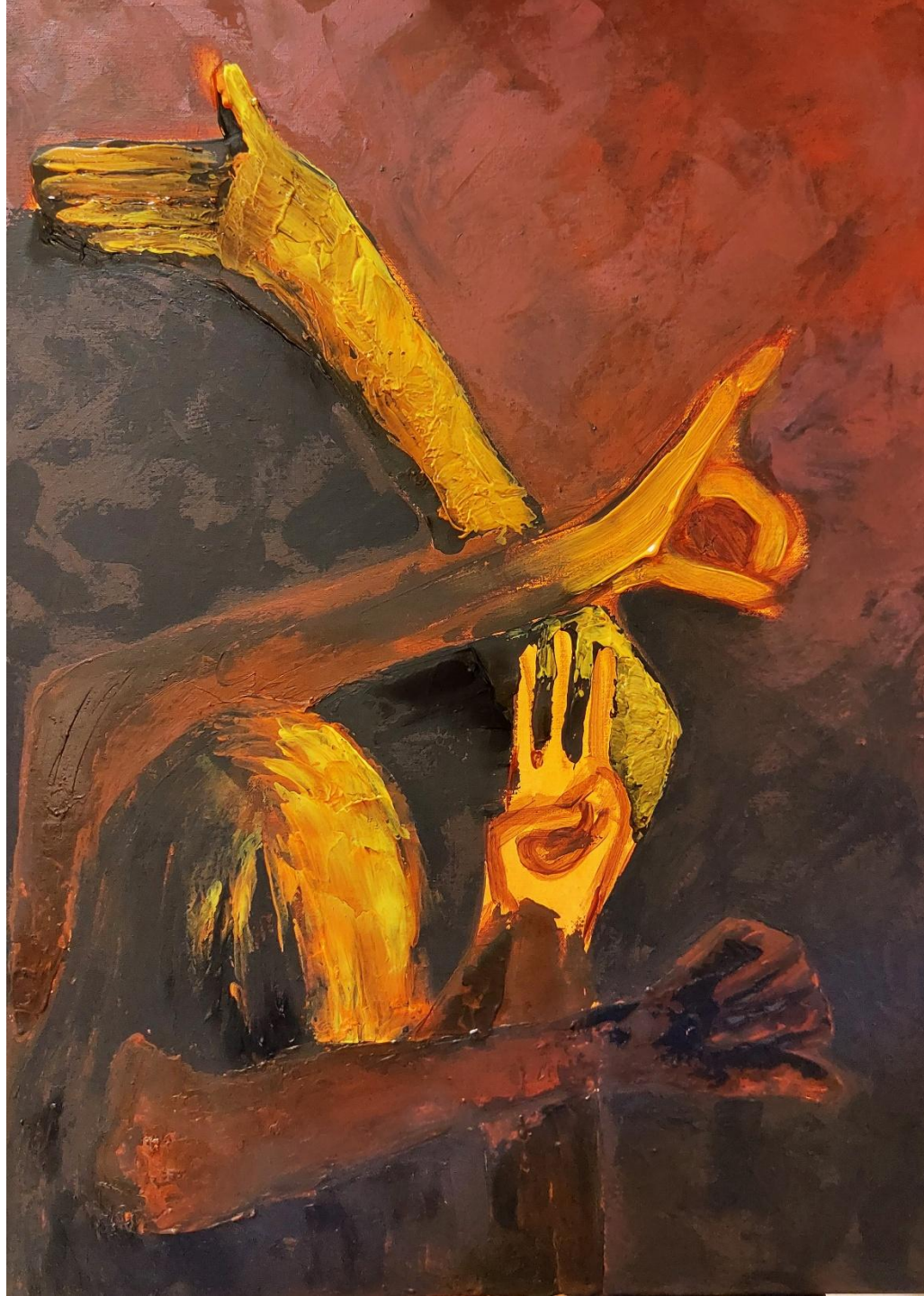
Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2025

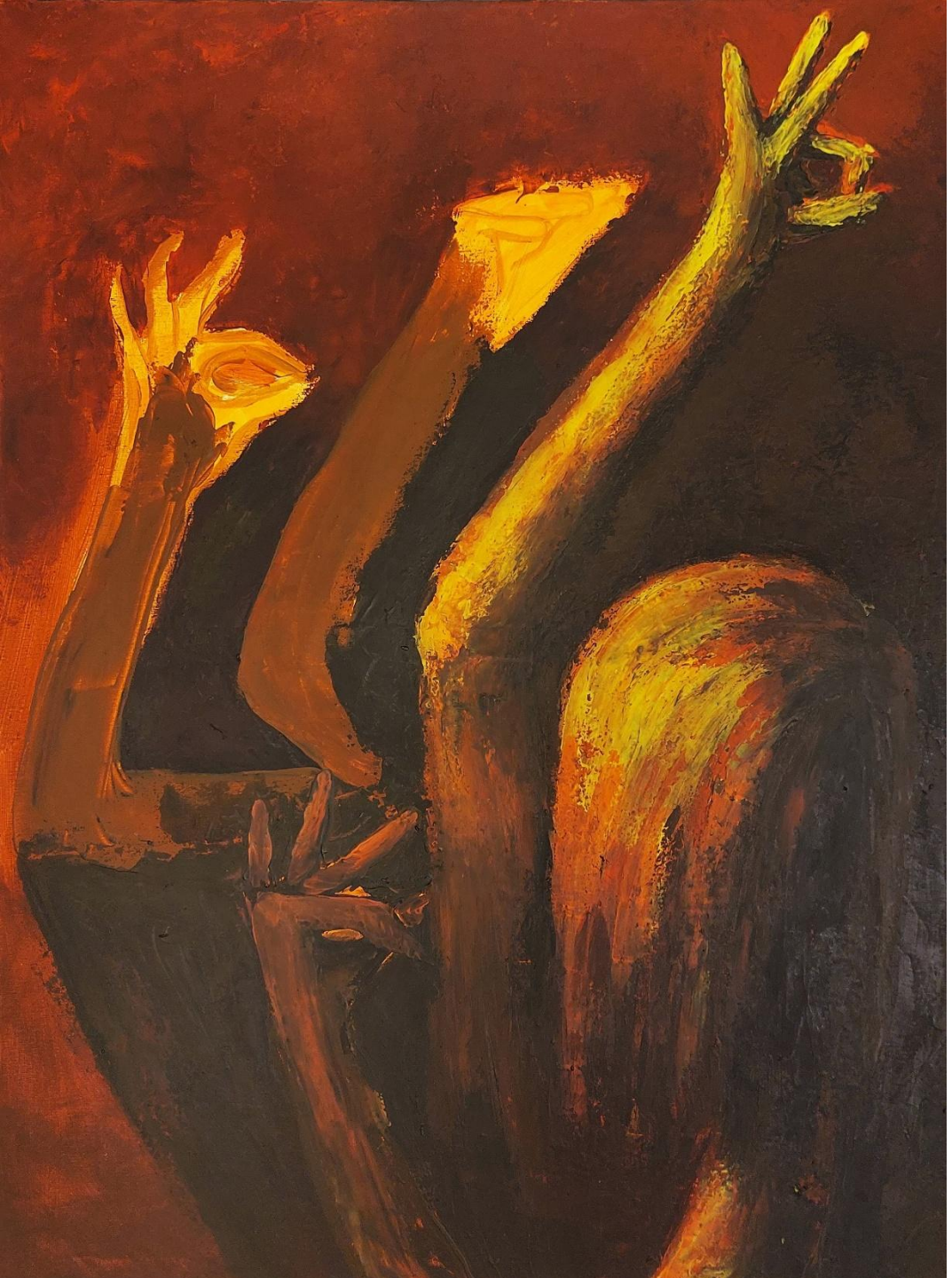
Zuzanna Szajner

Obraz jako wyznaczanie lub przekraczanie granic

II rok, I stopień
Malarstwo

Obraz jako wyznaczania lub przekraczanie granic / Ruch i mowa 1
2024
akryl na płótnie, 80 x 60 cm

Tematem pracy był „Obraz jako przekraczanie lub wyznaczanie granic” gdzie postanowiłam skupić się na osobach niesłyszących, porozumiewających się poprzez język migowy. Celem było ukazanie przekraczania granicy mowy poprzez ruch dłoni.

Obraz jako wyznaczania lub przekraczanie granic / Ruch i mowa 2
2024
akryl na płótnie, 80 x 60 cm

Magdalena Górecka

Co na obiad

I rok, I stopień
Komunikacja Wizualna i Projektowanie UX

Co na obiad ?, 2024
Instalacja w formie lodówki i serii fotografii czarnobiałych
180 x 60 x 60 cm

W instalacji *„Co na obiad?”* narzędzia kuchenne, służące do przygotowywania posiłków, zostały wykorzystane niezgodnie ze swoim przeznaczeniem i ,,boleśnie” skonfrontowane z fragmentami kobiecego ciała. Taki zabieg stanowi metaforę poświęcenia kobiet - matek i żon, które spędzają w kuchni dużą część swojego życia. To one odpowiedzialne są za stwarzanie rodzinnej atmosfery przy stole i wspólnych posiłkach. Fotografie utrzymane są w kontrastowej czerni i bieli i zaprezentowane w lodówce, która staje się odzwierciedleniem trudnych relacji rodzinnych.

Co na obiad ?, 2024
Instalacja w formie lodówki i serii fotografii czarnobiałych
180 x 60 x 60 cm

***
PS

Co na obiad ?, 2024
instalacja w formie lodówki i serii fotografii czarno-białych, 180 x 60 x 60 cm

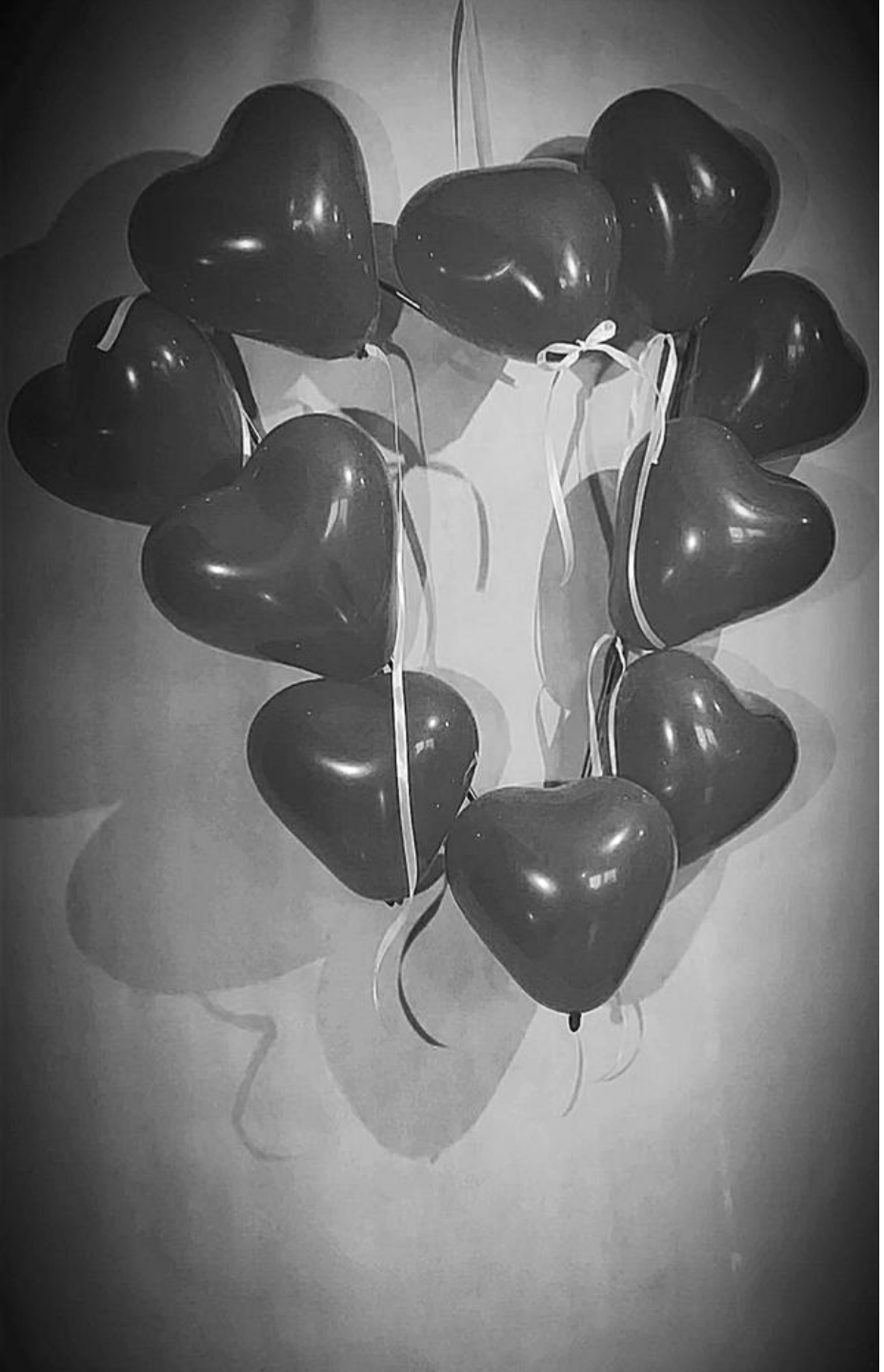

Co na obiad ?, 2024
instalacja w formie lodówki i serii fotografii czarno-białych
180 x 60 x 60 cm

Co na obiad ?, 2024
instalacja w formie lodówki i serii fotografii czarno-białych
180 x 60 x 60 cm

I żyli długo i szczęśliwie, 2024/2025
film, 0:58 sec.

Wiele par, gdy przeżywa kryzys w swoich relacjach, decyduje się na dziecko, które w zamierzeniu ma scementować ich związek, przywiązać do siebie osoby partnerskie. Tymczasem częstokroć jest tak, że to właśnie pojawienie się dziecka powoduje kryzys, przyczynia się do braku równowagi w relacjach, a w efekcie – do rozstania. Film stanowi metaforyczną opowieść o tym, jak dziecko może działać na związek dwojga dorosłych. Scenografia jest schematyczna – balony w kształcie serc symbolizują zarówno uczucie miłości, jak i odwołują się do dekoracji weselnych. Dziecko strzela z łuku do instalacji, co budzi skojarzenie z kupidynem, niemniej intencją dziecka jest niszczenie miłości, a nie jej wywołanie czy utrzymanie. Widoczne jest to w dalszych kadrach, gdy dziecko podpala poszczególne balony czy usiłuje przeciąć mieczem. Forma filmu przywodzi amatorskie nagrywanie życia rodzinnego; monochromatycznie, z zakłóceniami, bez profesjonalnych ujęć. Zabieg ten ma na celu pokazanie, że temat dotyczy każdej osoby, jest zwykły i ludzki. „*I żyli długo i szczęśliwie*” jest zakończeniem wielu bajek – czy bajka każdej pary tak się kończy, gdy pojawia się dziecko?

Julian Cumach

Materia / MDMA

I rok, I stopień
Malarstwo

MDMA, 2024, akryl i olej na płótnie, 50 x 40 cm

Prace koncentrują się na temacie materii. Inspiracją do stworzenia obrazów były substancje odurzające oraz leki. Kiedy przyglądamy się narkotykom i lekom często nie zdajemy sobie sprawy z ich wpływu na ludzką egzystencję. Wygląd wszelkiego rodzaju używek, w tym wypadku mikroskopowe fotografie różnych substancji psychoaktywnych służących za punkt wyjścia do obrazów, nie ujawnia zagrożeń, jakie wiążą się z ich zażywaniem.

LSD, 2024, akryl i olej na płótnie, 50 x 40 cm

Dopamina, 2024 / Mefedron, 2024 / Opium, 2024, alryl i olej na płótnie, 50 x 40 cm każdy

Motywacją i inspiracją do powstania tej pracy jest problem zanieczyszczenia środowiska spowodowanego przez niedopałki papierosów. Niedopałki papierosów kosztują globalną gospodarkę 26 mld dol. Niedopałki papierosów zawierają wiele toksycznych substancji chemicznych, w tym arsen, nikotynę, metale ciężkie, fenole oraz wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, które uwalniają się do środowiska z wyrzuconych niedopałków.

Banał, 2025, niedopałki i klej cyjanoakrylowy na płótnie, 100 x 60 cm

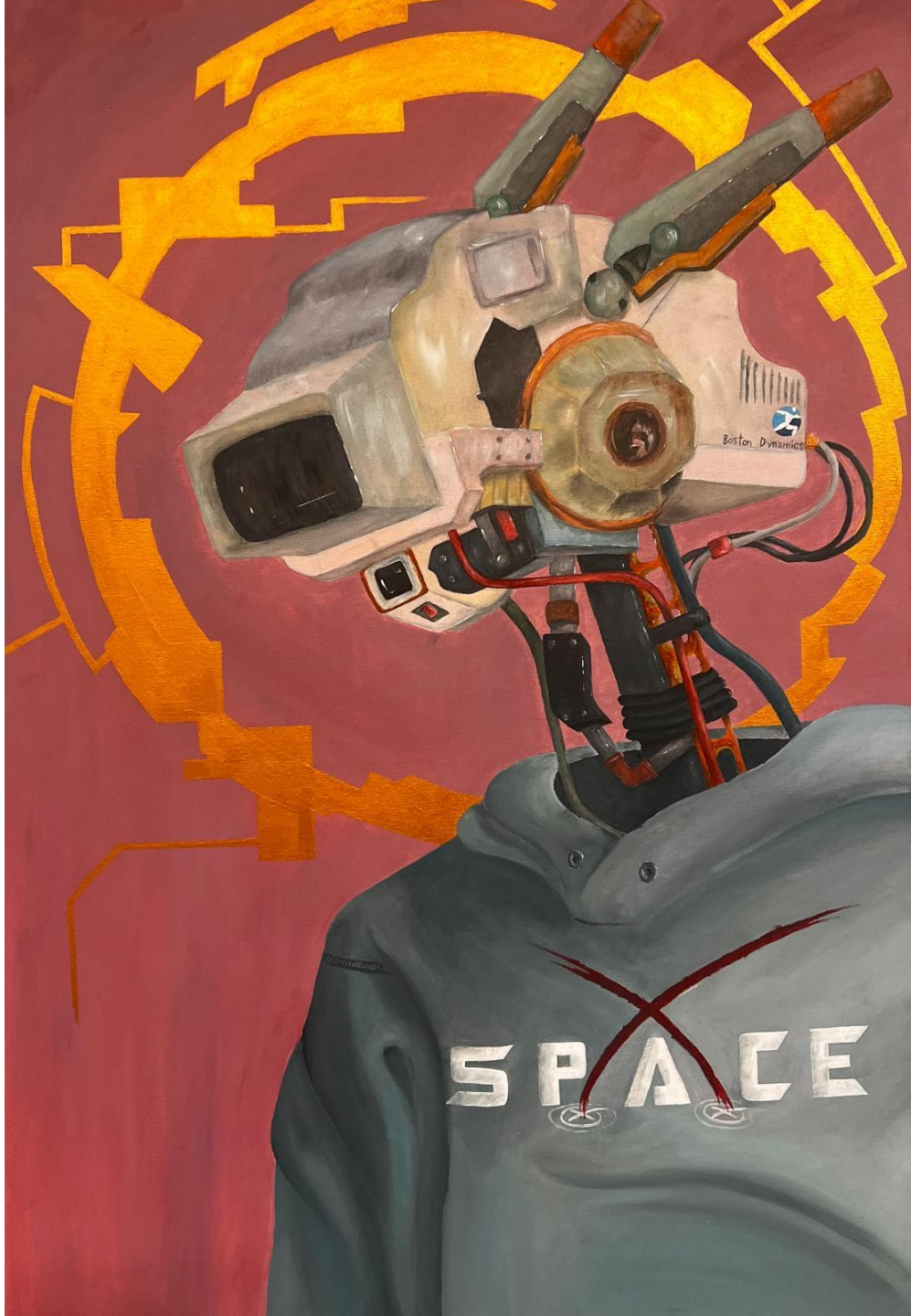
Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2025

Aleksandra Boratyn

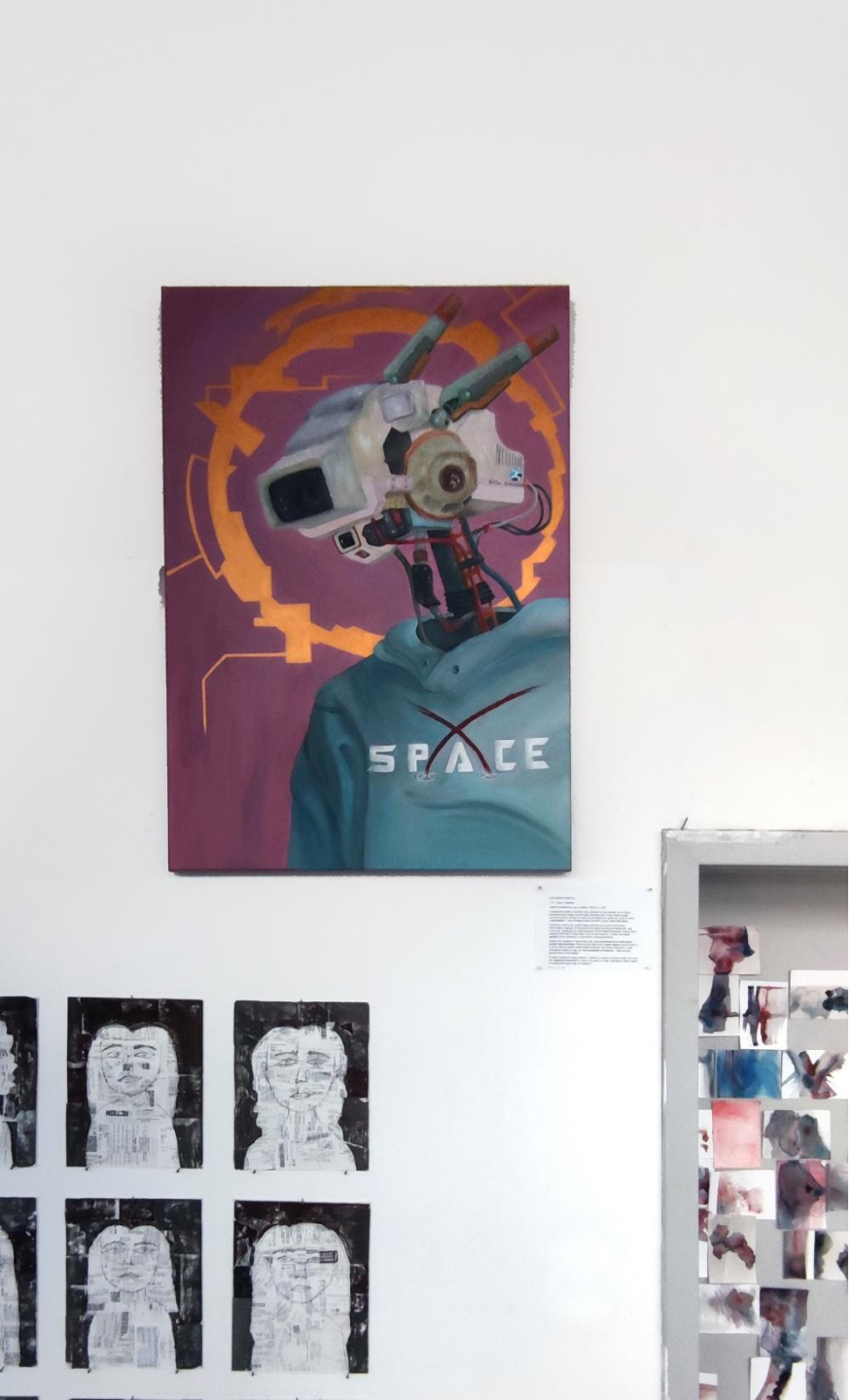
Człowiek nieorganiczny

III rok, I stopień
Malarstwo

Przedstawiona postać to humanoid, który utożsamia się jako człowiek, ale na drodze technologicznego postępu porzucił swoje organiczne ciało. W jego miejsce przyjął mechaniczną formę, wierząc, że uwolni się od biologicznych ograniczeń i zbliży do ideału **„nadczłowieka”** – istoty istniejącej przede wszystkim poprzez **rozum i/lub duszę**. Industrialna aureola w tle, przypominająca geometryczny symbol mechanicznej transcendencji, sugeruje, że humanoid ten nie zatracił idei istnienia świadomości. Jego konstrukcja, nawiązująca do zaawansowanych robotów **Boston Dynamics**, sugeruje pełną integrację technologii z myślą ludzką. To już nie jest maszyna – to istota, która **sama wybrała** tę formę egzystencji, w imię wolności i samodoskonalenia.

Człowiek Nieorganiczny, akryl na płótnie, 100x70 cm, 2025

Jednak mimo rezygnacji z organicznego ciała, wciąż **przywiązuje się do kulturowych symboli człowieczeństwa**. Noszona przez niego bluza z **logiem SpaceX** stanowi dowód na to, że nie odrzucił zupełnie swojej ludzkiej tożsamości. Być może to sentyment, a może nieświadome dążenie do tego, by wciąż **przynależeć do ludzkości** – nawet jeśli jego fizyczna forma od niej odbiega. To postać zawieszona między światami – człowiek czy maszyna? Symbol postępu czy może echo **zaginionej tożsamości**? A może to my, patrząc na niego, dostrzegamy własne dążenie do przekroczenia granic tego, kim jesteśmy?

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2025

Anastazja Kosińska

Impostor 1 & 2

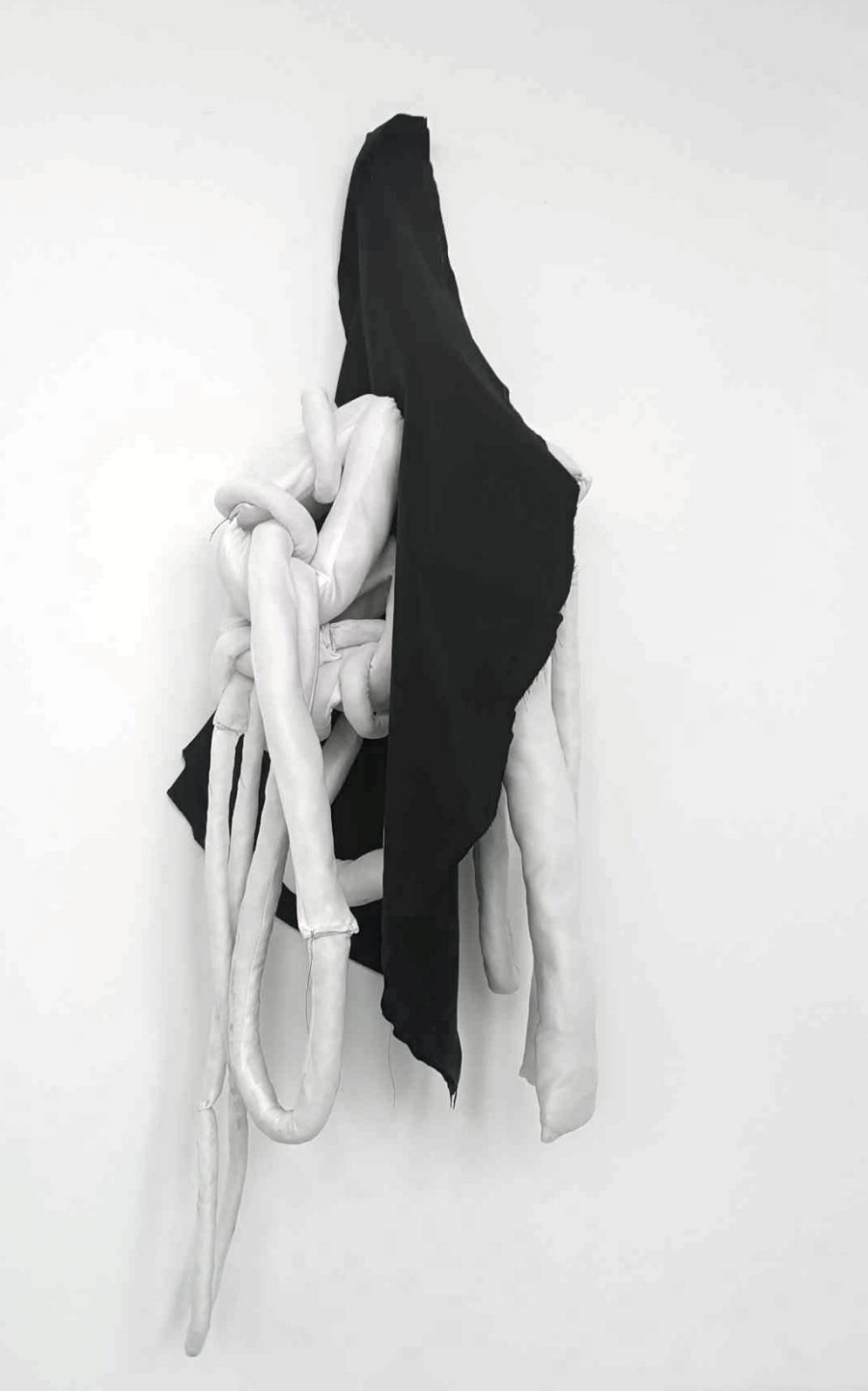
II rok, I stopień
Wzornictwo

Impostor 2 (fragment), 2025
ubrania, włóczka, materiały znalezione, 200 x 300 cm

Impostor 2, 2024/2005
Instalacja tekstylna, 200 x 300 cm

Impostor 1, 2025, instalacja tekstylna, 210 x 68 cm (fragment)

Seria IMPOSTOR to prace, w których próbowałam zwizualizować swoją mentalną walkę z wewnętrznym krytykiem. Syndrom impostora to zjawisko psychologiczne, które powoduje brak wiary w swoje możliwości i neguje nasze osiagnięcia. Prawie każda osoba ma w sobie ten głosik w głowie, który mówi nam, że to co zrobiliśmy nie jest dobre, że nie zasługujemy na pochwały i że oszukujemy innych, którzy myślą o nas dobrze. “Wcale nie jestem artystą to co robię, mógłby zrobić każdy, oszukuje wszystkich”.

Jako osoba, która przez większość czasu działa w obszarze tkanin i materiałów wybrałam elementy, które najbardziej wybudzają we mnie mojego impostora. Źle przyszyta tkanina, złe wykończenie, skołtunione nicie, pęknięcia w tkaninie, te i inne rzeczy pojawiały się w trakcie mojej pracy nad projektami, wzbudzając negatywne emocje. W taki sposób wchodziłam w dyskusję z impostorem, przyjmowałam jego bolesną krytykę w tym samym czasie nie dopuszczając go do ranienia mojego ego.

IMPOSTOR 1, 2025, instalacja tekstylna, 210 x 68 cm

Oliwia Milaszewska

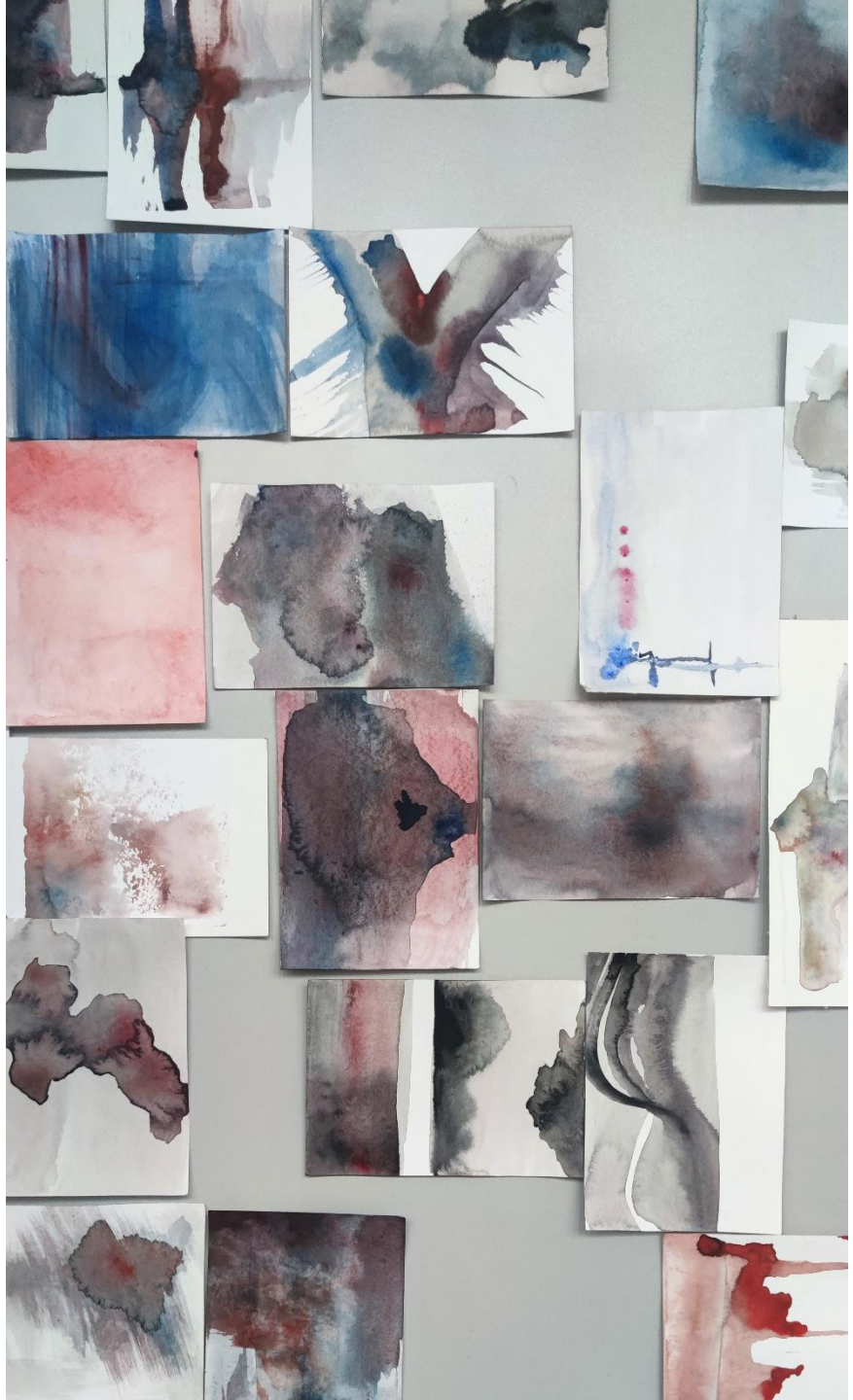
Zbiór rozmyty

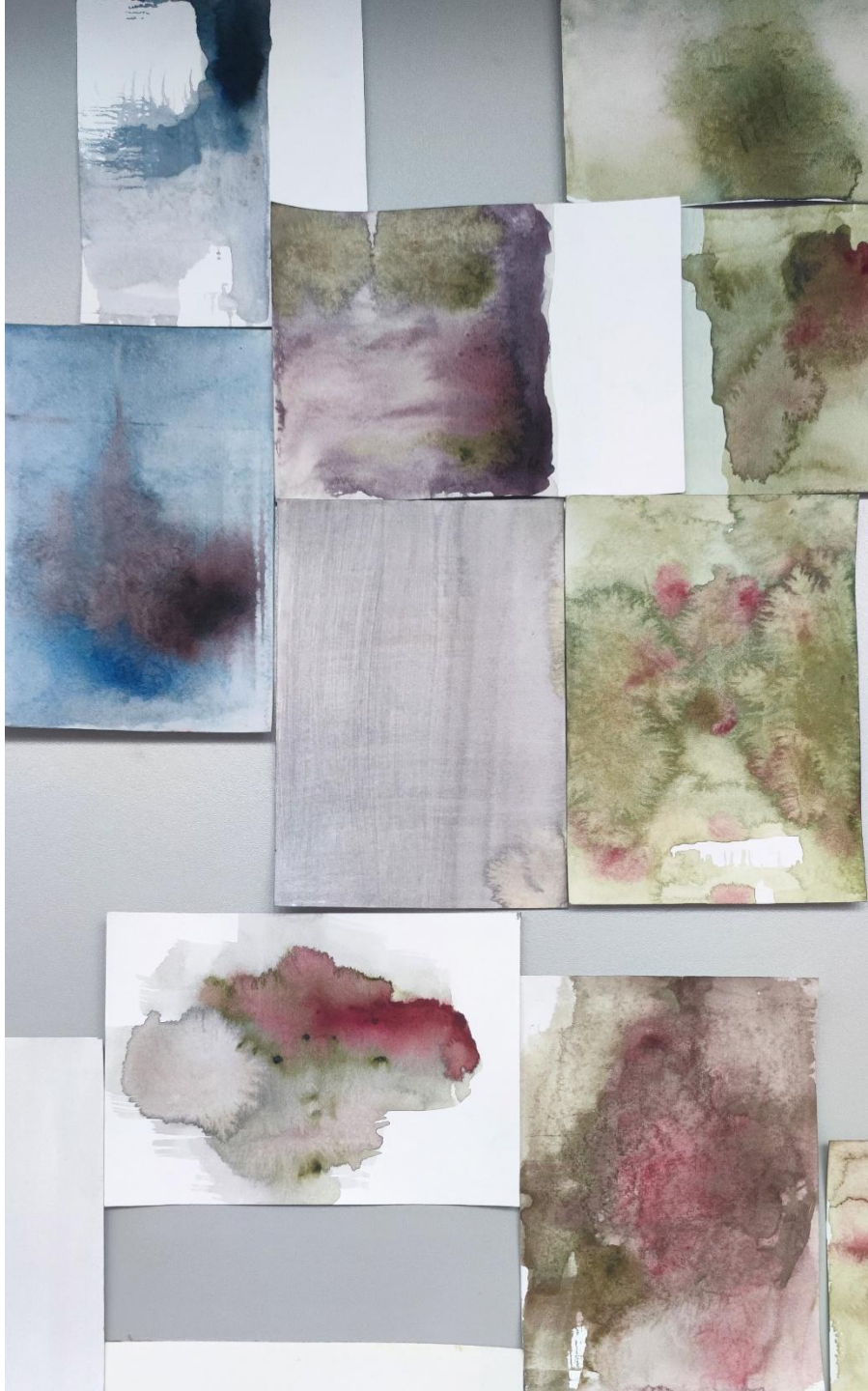
I rok, I stopień
Malarstwo

Zbiór rozmyty, 2024/2025
akwarela na papierze, 20 x 16 cm

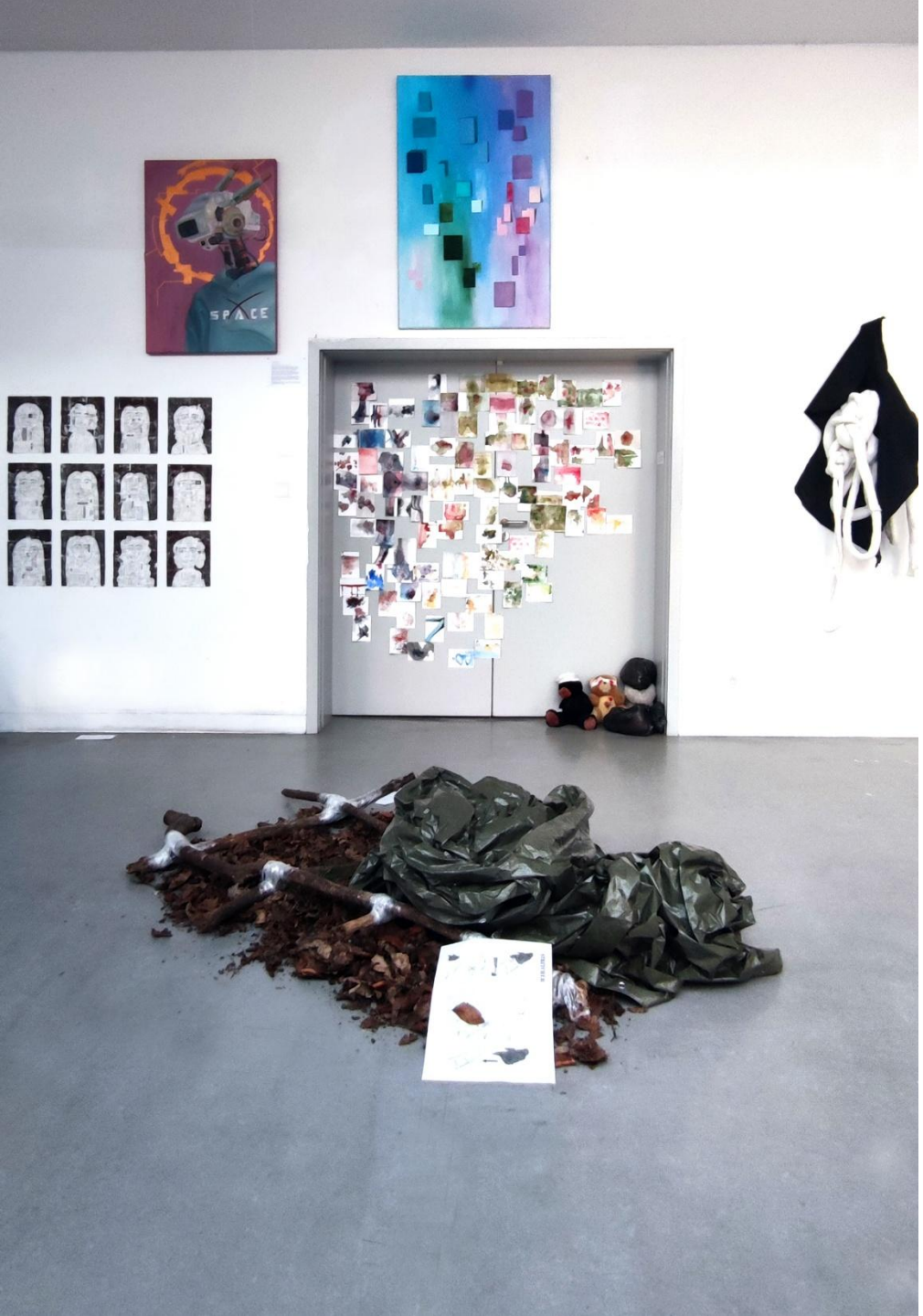

Zbiór rozmyty, 2024/2025
akwarela na papierze, 20 x 16 cm

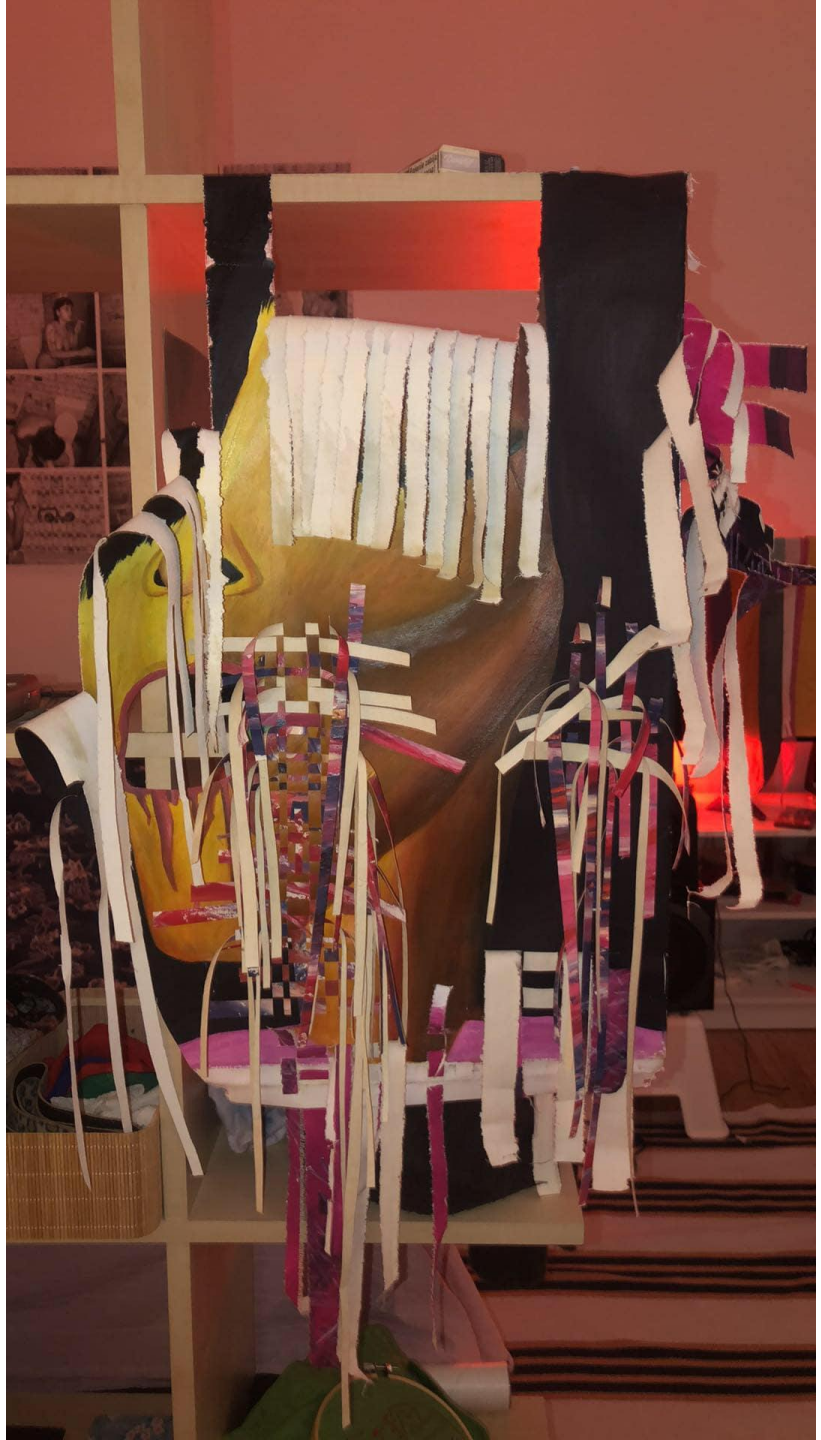

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2025

Amelia Pecl-Gonera

Bez tytułu

II rok, I stopień
Sztuka Mediów i Animacja

Bez tytułu, płótno z recyklingu, 110 x 75 cm

Aleksandra Bartoszek

Kaczka

I rok, I stopień
Projektowanie mody

Kaczka, 2023, obiekty i dokumentacja filmowa działania

Praca powstała w kontekście tematu ,,Analiza przypadku”. Obiekt, który brał udział w eksperymencie to wabik na kaczki, który odtworzyłam go przy pomocy własnych materiałów i przedmiotów takich jak but, guma do żucia, limonka i nakrętka od napoju. W efekcie prowizorycznego montażu powstała forma przypominająca pierwotny wabik. Stworzony własnoręcznie obiekt wypróbowałam w jeziorze, naturalnym środowisku kaczek. Atrapa kaczki unosiła się na wodzie zwracając uwagę okolicznych ptaków wodnych, jednak zdecydowały się one zbliżyć do niej tylko jeden raz - w celu inpekcji, później monitorowały ją z oddali.

Praca dotyczy tematu ,,Anatomia obrazu” i haseł, które są związane z ontologią malarstwa takich jak plama, płótno, rama czy kształt. Inspiracją była dla mnie dowolność i plastyczność kształtów, które zauważyłam w organiźmie ośmiornicy. Jej natura fizyczna, zmienna forma i inteligencja to cechy, którymi można kierować się w malarstwie. Malarstwo powinno być jak ośmiornica!

Ośmiornica
2024/2025, glina samoutwardzalna, wymiary pracy 40 X 40 x 40 cm

Ezra Wojakowski

Echo

III rok, I stopień
Malarstwo

Echo, 2024, olej na płótnie, 100 x 90 cm

Twarze na obrazie są wzorowane na twarzach ludzi znalezionych w porzuconym albumie rodzinnym, kupionym za 90 centów na pchlim targu w Hamburgu. Wśród fotografii znajdowały się zdjęcia przedstawiające młodych chłopaków w strojach nazistowskich. Z tyłu znajdował się fragment listu informujący o ich śmierci w 1943 roku. Kradnę ich twarze i tożsamości w odwecie za historię mojej rodziny, po skrajnie innej stronie wojny. Przyglądam się samotnej kobiecie, której starzenie się można obserwować w albumie i próbuję zrozumieć, co czuła, ścigana przez przeszłość.

Praca nawiązuje do fotomontażu znalezionego w czasopiśmie “Wróżka”, który przedstawiał Adama z fresku Michała Anioła z ciałem ćmy zamiast nóg. Czerpiąc z kiczu, odnosi się do problemu “chaserów”, osób fetyszyzujących transpłciowe ciała i osoby, wchodzących w nieszczere i uprzedmiotawiające relacje z nimi, żerując na niskiej samoocenie wielu osób na początku tranzycji.

Kochanka człowieka ćmy, 2024, olej na płótnie, 100 x 70 cm

Anna Kulakova

Untitled 47

II rok, II stopień
Malarstwo

Untitled 47, 2024/2025
akryl na płótnie, 110 x 70 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa
styczeń 2025

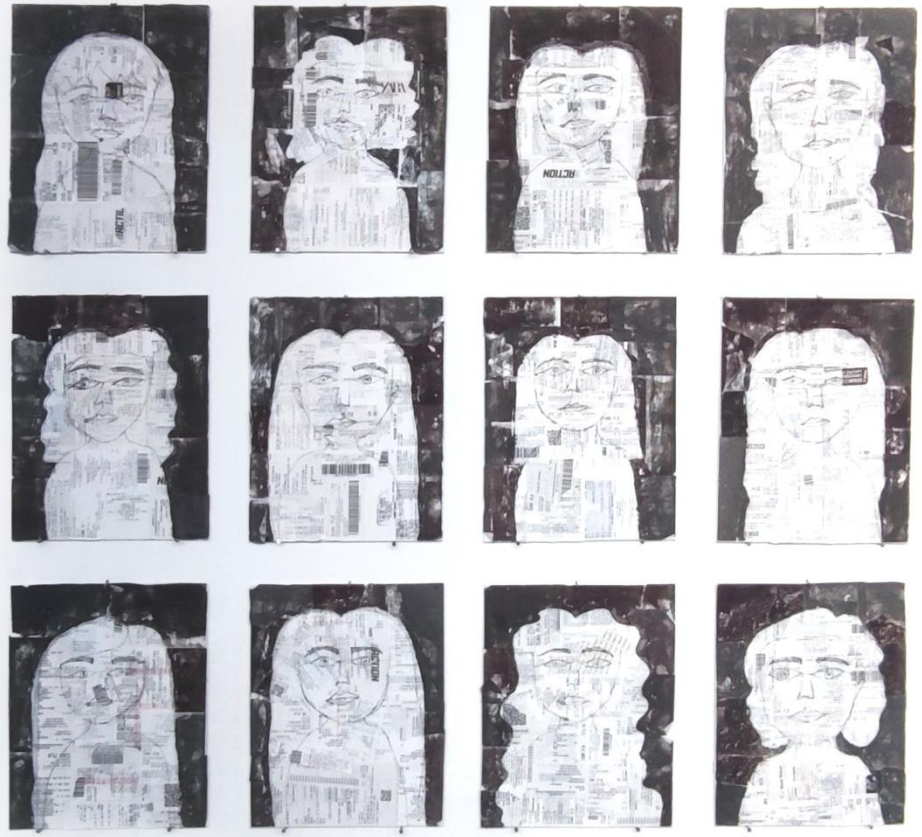
Julia Szadkowska

Portrety paragonowe

I rok, I stopień

Fotografia

Zamysłem mojej pracy było przedstawienie zunifikowanych wizerunków postaci w formie portretów. Portret jako forma artystyczna nastawiony jest raczej na wydobycie indywidualnych cech modela. Moje, tworzone za pomocą paragonów sklepowych portrety, celowo zostały pozbawione cech szczególnych. Współczesna konsumpcja sprawia, że wyglądamy tak samo, chodzimy do tych samych miejsc, kupujemy te same produkty – wymazuje to, co w nas jednostkowe i niepowtarzalne.

Portrety paragonowe, 2024, papier termograficzny na kartonie
25 x 35 cm każdy

Agata Kuzko

Pępowina

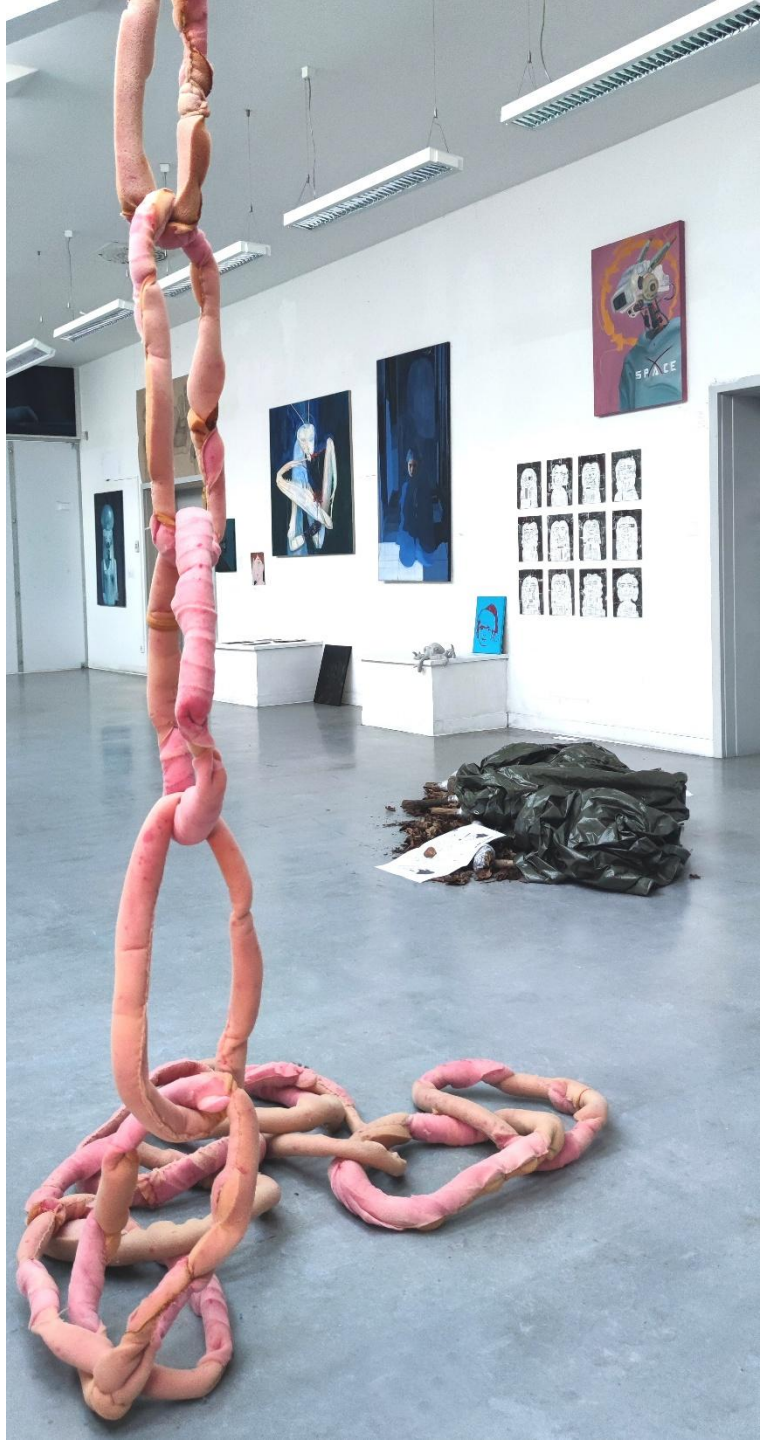
I rok, II stopień
Malarstwo

Pępowina, 2024/205, gąbka, nici, farba akrylowa
420 x 40 x 40 cm, zmienne wymiary obiektu

Proces wiąże się z byciem matką, córką, malarką. Doświadczenie macierzyństwa dodało artystce siłę na odnalezienie swojego miejsca w życiu i sztuce oraz na wyrażanie siebie. Dzięki temu pokonuje lęk i stwarza własną przestrzeń, swój mikroświat, w którym wszystko może, a nic nie musi.

Wykonane prace odwołują się do relacji dorosłej córki i jej kontrolującej matki, która wywołuje w niej irytację i zaburza poczucie “własnej wartości”. W pełni świadoma córka postanawia skonfrontować się z matką aby w końcu odciąć “pępowinę” i poczuć się jako odrębna jednostka. Podchodzi do tego z czułością by nie odrzucać matczynej relacji lecz by ją wzmocnić.

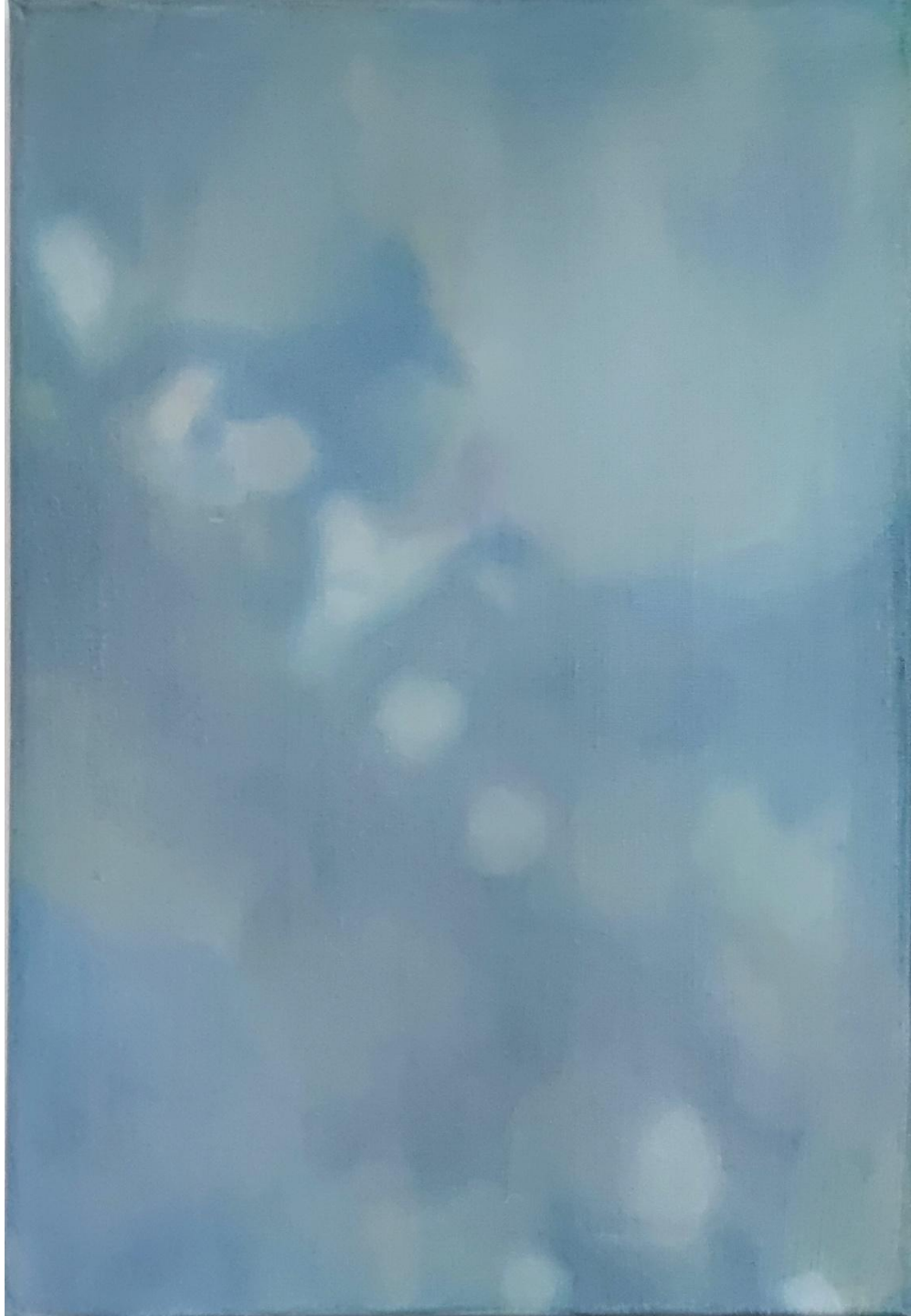
Pępowina jest zatem symbolem pojednania, a zarazem zerwania wszelkich ograniczeń. Po odcięciu staję się “sobą”... odnajduje własną tożsamość.

Pamięć 2, 2024, papier, tusz, akryl, 110 x 55 cm

Everything is ok / Autoportret, 2024
olej na płótnie, 40 x 30 cm

Bez tytułu, 2024/2025
olej na płótnie, 70 x 50 cm

Na następnych stronach:
Połączone 1 i 2 , 2025,
masa papierowa, 10 x 10 cm

Vlawyslav Myronov

Porwane dzieciństwo

I rok, I stopień
Komunikacja wizualna i projektowanie UX

Porwane dzieciństwo, 2024
zabawki, plusz, nitka, plastik, nóż, bandaż, farba, obiekty poddane ingerencji artystycznej, 100 x 38 cm

“Porwane dzieciństwo” to instalacja artystyczna, która za pomocą czterech pluszowych misiów przedstawia brutalną utratę niewinności dzieci w wyniku działań wojennych. Każdy z misiów symbolizuje inny aspekt cierpienia i traumy. Praca dotyka tematu wojny, ale nie z perspektywy armii czy polityki, a niewinnych ofiar – dzieci. Pluszowe misie, które w kulturze zachodniej symbolizują bezpieczeństwo i ciepło, stają się tutaj nośnikami traumatycznych historii. Ich znaczenie i deformacje ukazują kruchość dzieciństwa, które zostaje zabrane przez przemoc i tragedie wojenne.

Inspiracją do stworzenia tej pracy była chęć zwrócenia uwagi na los dzieci w strefach konfliktów zbrojnych. Woja niszczy ich życie na wiele sposobów - fizycznie, emocjonalnie i symbolicznie. Praca ma prowokować do refleksji na tym, jak wiele z tych tragedii dzieje się na oczach świata, który często pozostaje obojętny. Celem tej instalacji jest nie tylko pokazania bólu i cierpienia, ale także apel o współczucie i działania na rzecz ochrony dzieci w konfliktach. To praca o pamięci, empatii i nadziei na to, że takie historie przestaną mieć miejsce w przyszłości.

Julia Smuk

Anatomia obrazu - płótno

II rok, I stopień
Projektowanie mody

Anatomia obrazu - płotno, 2024 / 2025,
barwione półtno bawełniane, 150 x 150 cm

Anatomia obrazu - płótno, 2024 / 2025,
barwione płótno bawełniane, 150 x 150 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa
styczeń 2025

Anastasia Shcherbak

This Man Santa

III rok, I stopień
Malarstwo

This Man Santa, 2024, akryl na płótnie, 40 x 30 cm

Ever Dream This Man?

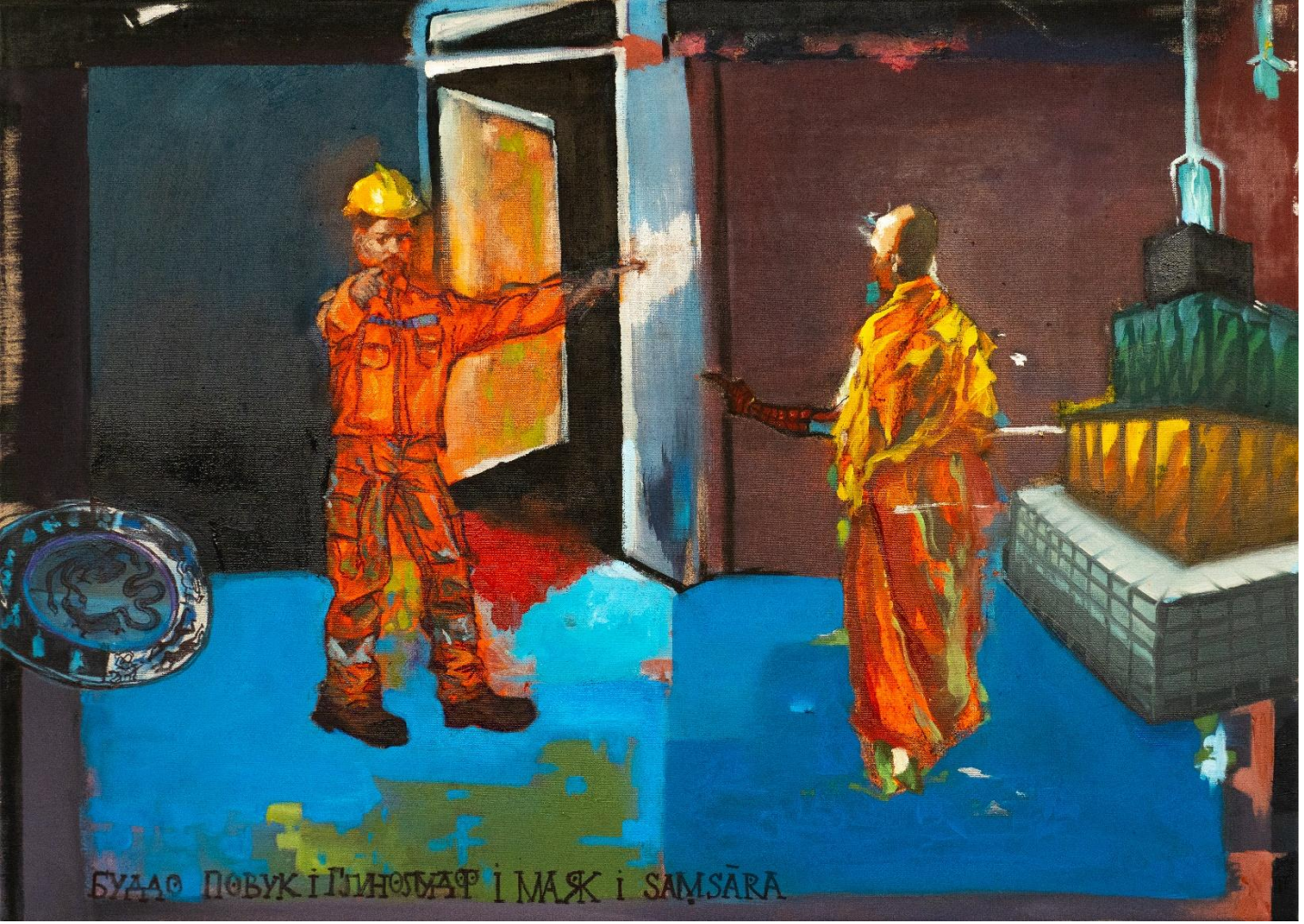
Every night throughout the world hundreds of people dream about this face.

This Man – miejska legenda, która przedstawia zdjęcie mężczyzny, który miałby nawiedzać we śnie wielu ludzi na całym świecie. Zgodnie ze stroną stworzoną w 2008 roku przez Andreę Natella o nazwie „*Ever Dream This Man?*” mężczyzna ten miałby być obserwowany w snach ludzi na całym świecie już od 2006 roku, jednakże istnieje również teoria, że żyje on w prawdziwym świecie.

Obraz jest sugestią dotyczącą powiązania postaci This Man’a i św. Mikołaja

This Man Santa, 2024, akryl na płótnie, 40 x 30 cm

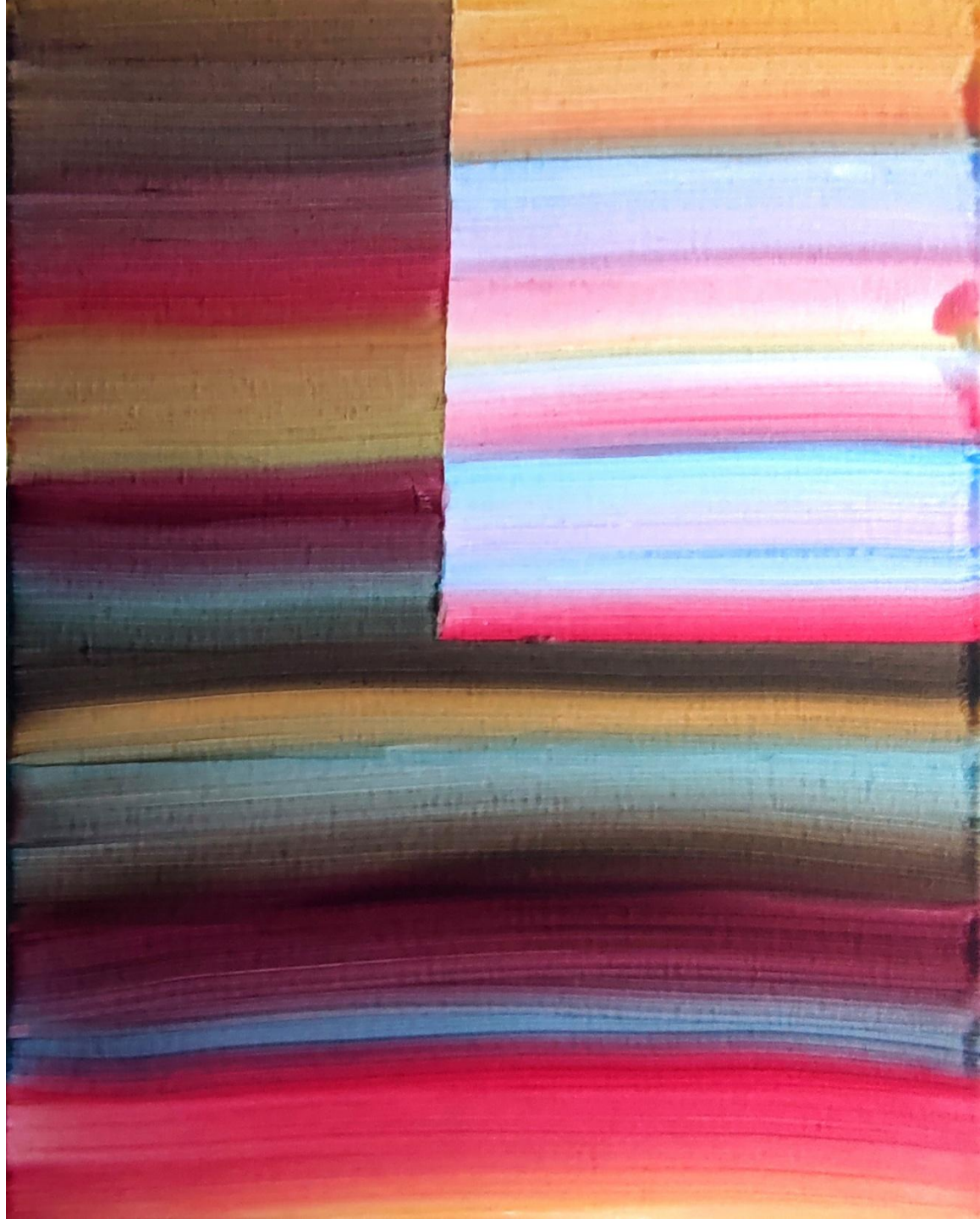
BUD, 2025, akryl i olej na płótnie, 50x70 cm

Prace skupiają się na szukaniu relacji i związków pomiędzy kulturą cyfrową - jej wyimaginowanymi mitologiami a obrazami, których symbolem są popularne memy. Obraz malarski zawłaszczając takie obrazy skupia się na odcieniu pomarańczowego, który łączy ubrania buddyjskich mnichów i budowlańców, podobnie jak część słowa “bud”. Warto zauważyć, że pomarańczowy kolor stroju buddyjskiego mnicha tradycyjnie był do niedawna pozyskiwany przez wydobycie naturalnych pigmentów z korzeni lub drzew w dżunglach (na przykład w północnej Tajlandii używano twardzieli drzewa jackfruit). W rodzinnym języku autora korzeniem nazywano podstawę słowa, czyli korzeń jest łącznikiem pozyskiwania pomarańczowego pigmentu, jak i podobieństwa słów buddysta i budowlaniec. Kompozycja pracy opiera się na memie ze spiderman’ami i wykorzystuje elementy popkultury pokolenia Z (do którego należy autorka) w postaci latarni magicznej z minecraftu (która świeci światłem komplementarnego koloru do Pomarańczowego). Magiczna latarnia może być poBUDowana na różne sposoby, ale ten szczególny, prezentowany na obrazie, był wybrany dlatego, że zestawia niebieski i żółty kolory, podobnie jak na fladze Ukrainy (ojczyzny autorki). Po lewej stronie uzupełnia obraz koło samsary, a po środku są drzwi, które przenoszą nas do innej metaprzestrzeni i odwołują się do cyklu życia i śmierci.

Beata Makarewicz

Anatomia obrazu - kolor

I rok, I stopień
Malarstwo

Kolor 1, 2024, akryl na płótnie, 40 x 30 cm

Praca powstała przy podjęciu interpretacji pojęcia „kolor”. Inspiracją do jej stworzenia była twórczość Bernarda Frize. Podobnie jak u Frize’a, kompozycja opiera się na liniach i kolorach, które stają się głównym środkiem narracji i emocjonalnej ekspresji. Najbardziej w tym zagadnieniu interesuje mnie oddziaływanie kolorów na nasze emocje. Obraz tworzy emocjonalny kontrast, dzięki któremu kolory stają się językiem wyrażanych emocji. Praca ukazuje jak kolor może wykraczać poza swoją estetyczną funkcję, stając się narzędziem do przekazywania emocji oraz odkrywania relacji między naszymi wewnętrznymi i zewnętrznymi doświadczeniami.

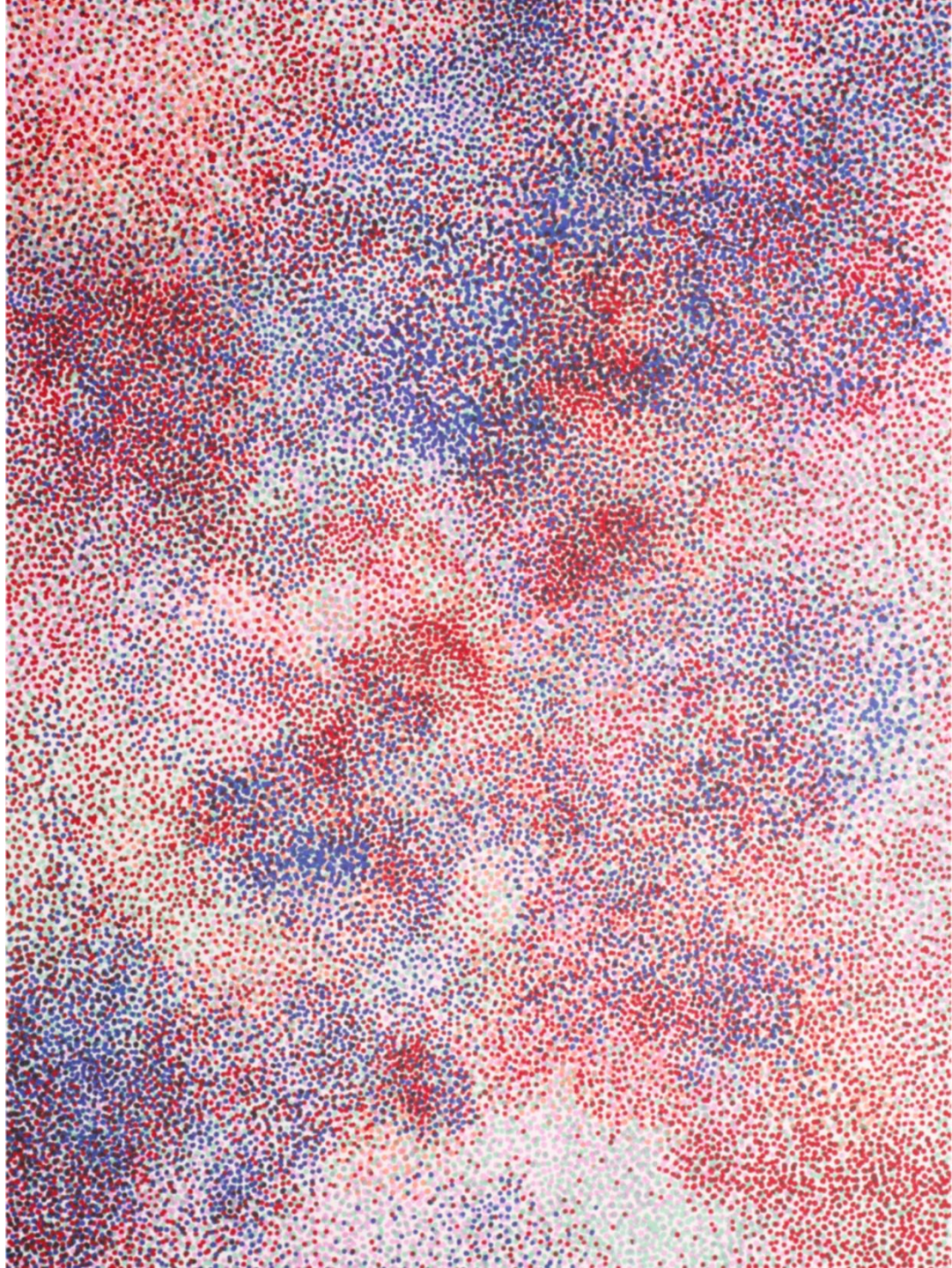
Kolor 2, 2024, akryl na płótnie, 40 x 30 cm

Katarzyna Jadczak

Medytacje

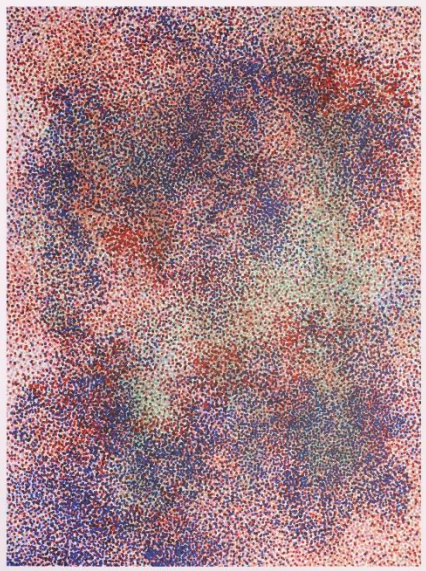
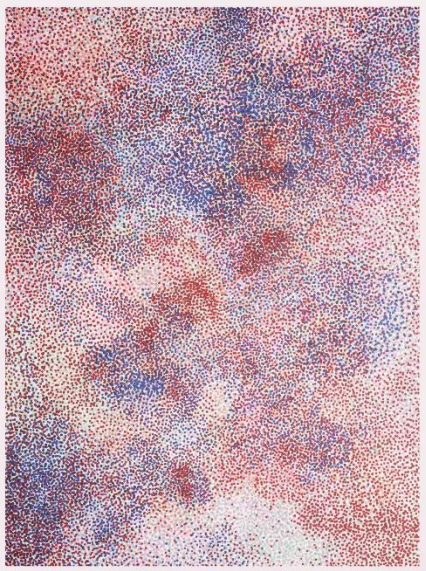
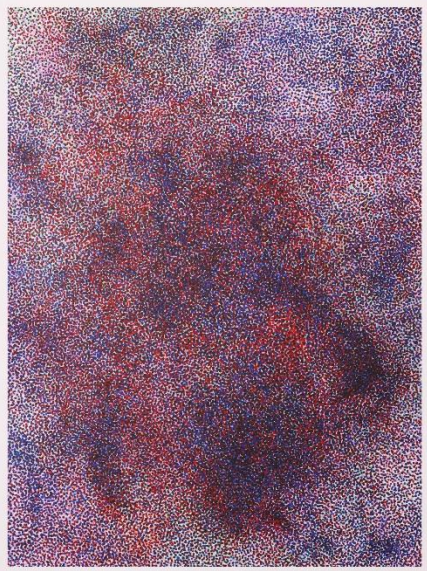
II rok, II stopień
Malarstwo

Cykl prac Medytacje 1, 2024/2025, pisaki na papierze, 35,5 x 26,5 cm

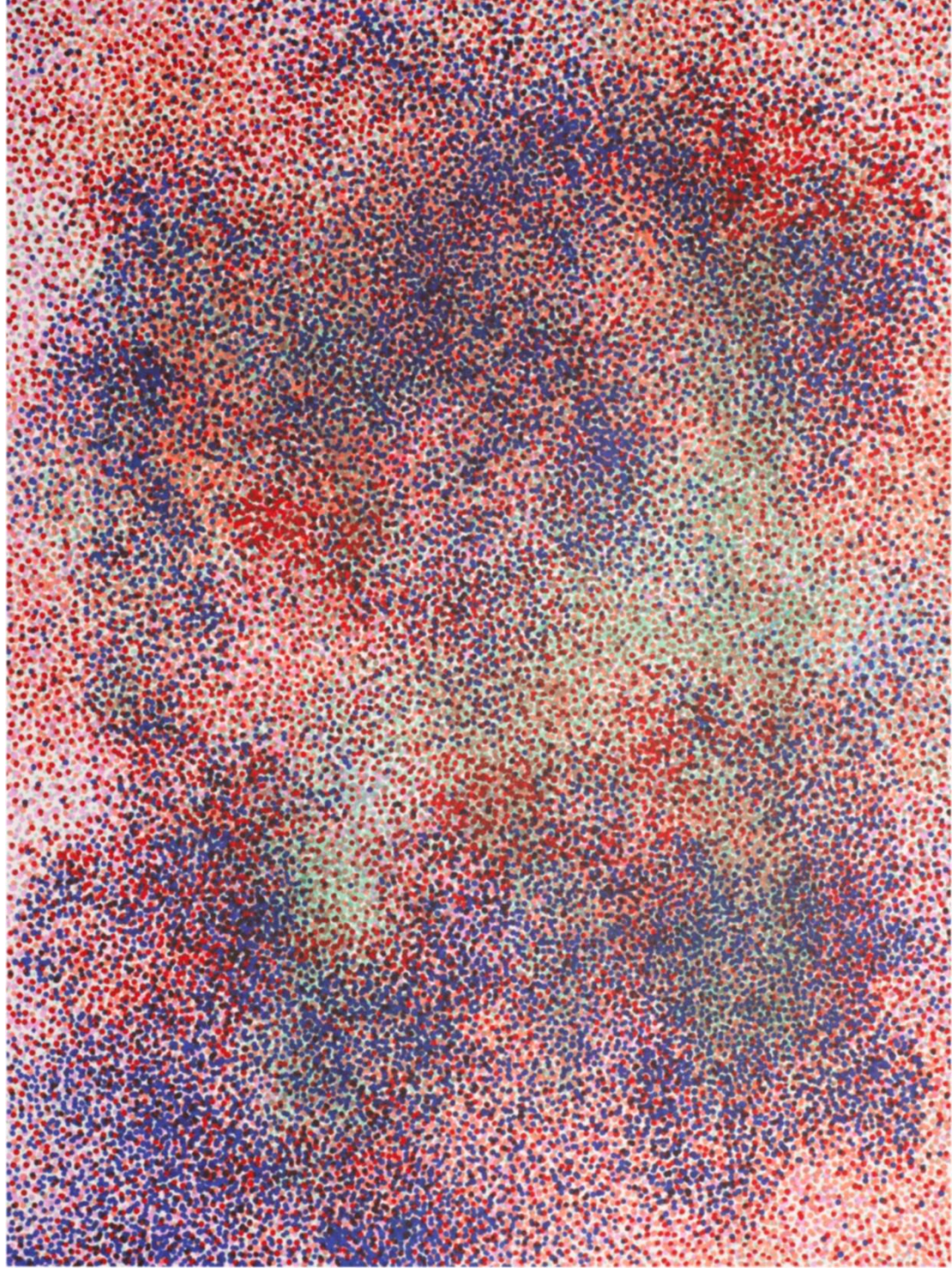

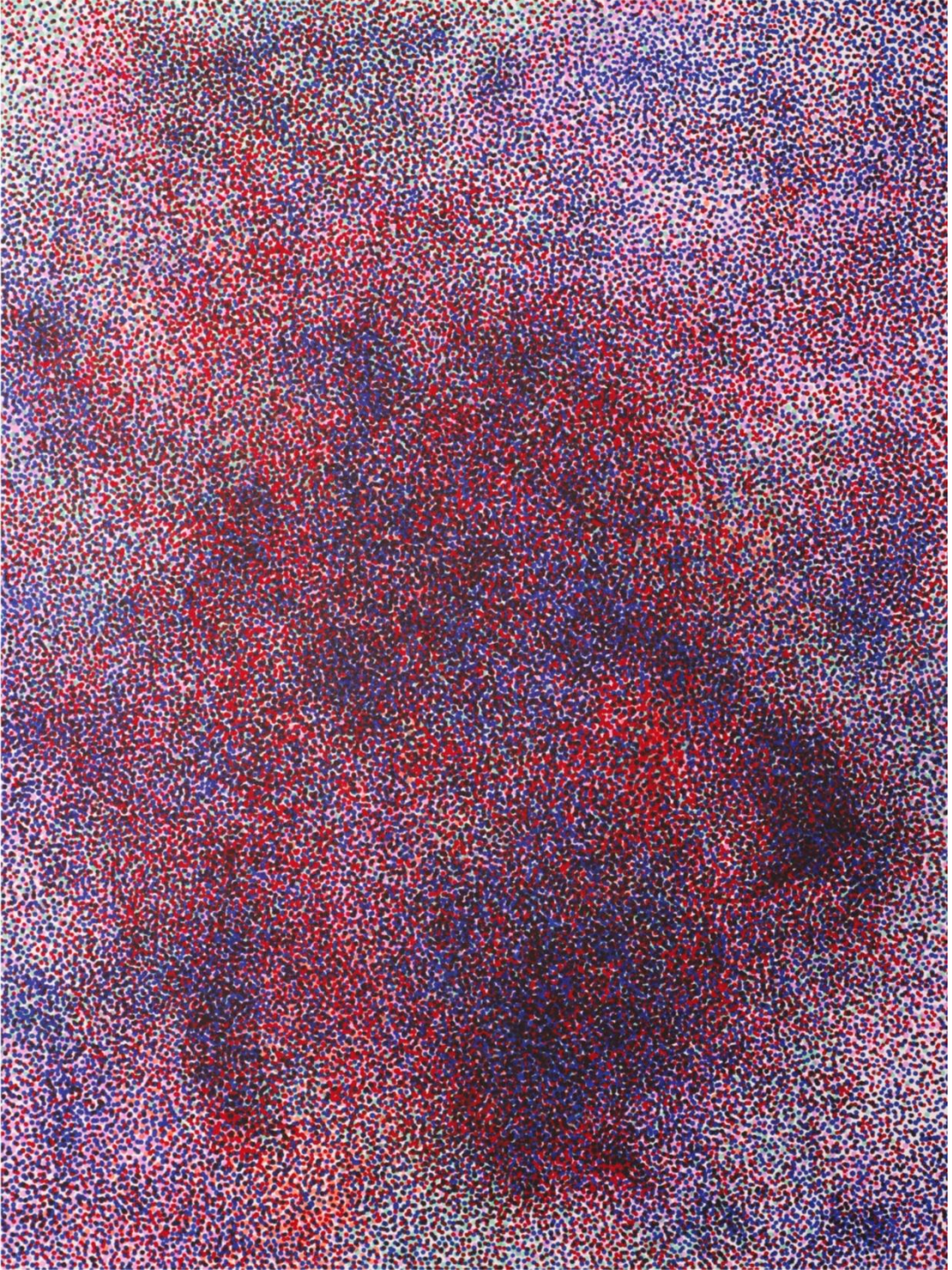
Wystawa II Pracowni Malarstwa
styczeń 2025

Cykl prac jest moim osobistym punktem wyjścia w praktyce artystycznej. Zbiór kropek - ich zestawień, kompozycji. Wibracje, które powoduje medytacyjny proces tworzenia tych prac, dają mi poczucie swego rodzaju resetowania się - wytrząsania nagromadzonego napięcia. W trakcie tworzenia, po jakimś czasie, zaczynam rozpoznawać pewne kształty, formy, miejsca - podświadomość przekazuje świadomości pewne sygnały stanowiące dla mnie ciekawostki, podpowiedzi, tropy przydatne w kolejnych pracach. Interesuje mnie też to co dzieje się z okiem, gdy patrzy na takie nagromadzenia punktów. Przez brak odrębności elementów obrazu zaczyna gubić się, przez brak planów i wykreślonej przestrzeni nie ma miejsca, na którym oko mogłoby zawiesić uwagę i wyostrzyć dany punkt, więc gubi się i zaczyna odbierać obraz jako przenikającą się, żyjącą, pulsującą całość. Czasem postanawiam podkreślić powstałe kompozycje poprzez obrys lub zupełne wypełnienie powierzchni aby jeszcze głębiej zbadać tworzony przez nie przypadkowo nieprzypadkowy kształt.

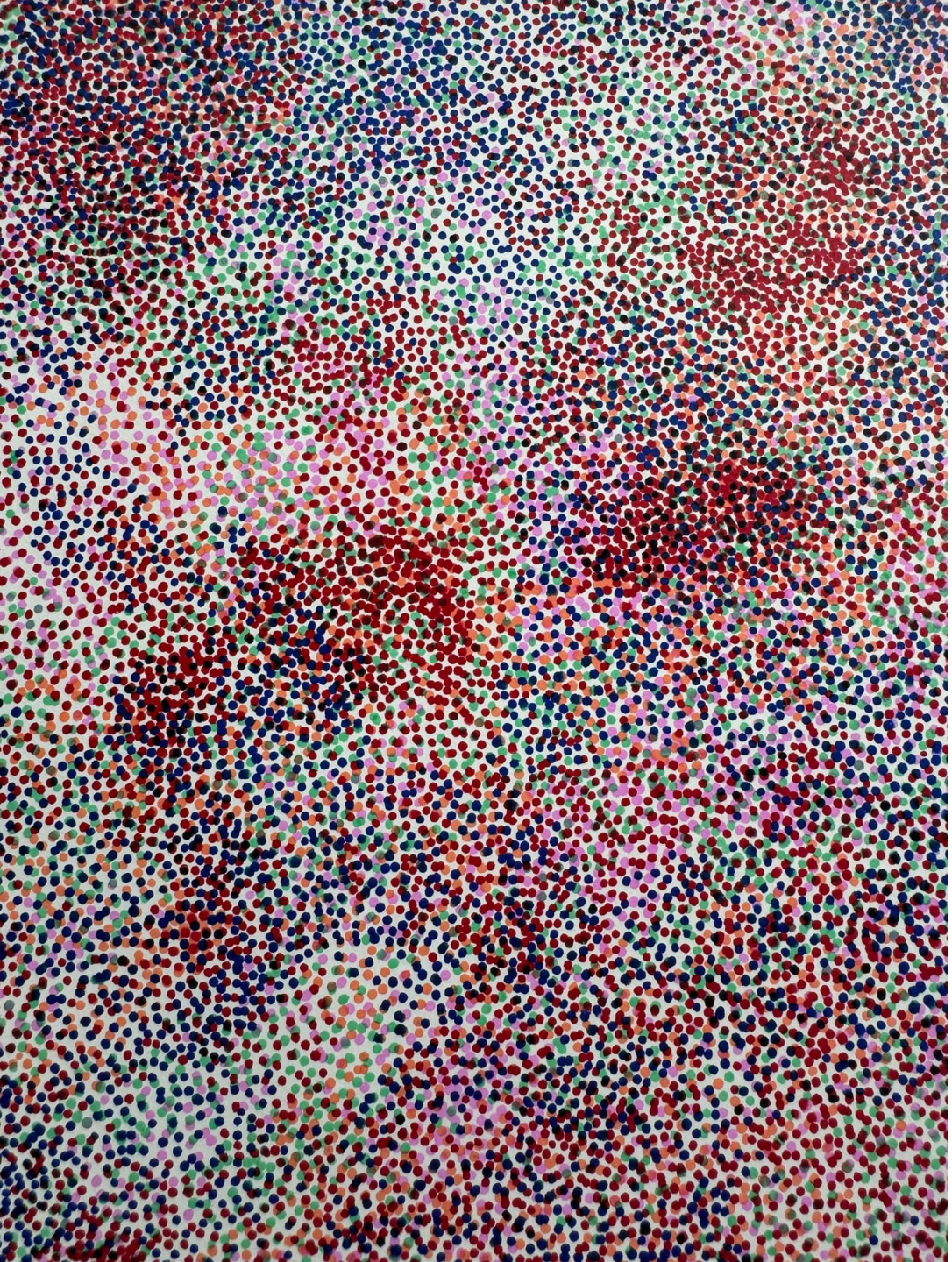

Medytacje 2, 2024/2025, pisaki na papierze, 35,5 x 26,5 cm

Mój proces twórczy opiera się na poszukiwaniu dostępu do własnej intuicji. Pracując w pewnym rytmie podążam za impulsem, ufając ruchowi ręki prowadzę dialog z płaszczyzną. Każda kropka to ślad chwili, mikroskopijny gest rekonstruujący chaos i ustawiająca nowy porządek. Eksploruję proces twórczy oparty na intuicji, spontaniczności, niewiedzy i zaufaniu. Powstałe rysunki to zapisy trzech medytacji. Medytacji nad pustą kartką, nad niepoznanym, nad nieskończonością zawartą w drganiach atomów manifestującą się pod postacią tysięcy rozproszonych na płaszczyźnie punktów.

Medytacje 3, 2024/2025, pisaki na papierze, 35,5 x 26,5 cm

Medytacje 5, 2024/2025, pisaki na papierze, 35,5 x 26,5 cm

Weronika Ziółkowska

Nosze

II rok, I stopień
Film Eksperymentalny

Nosze, 2024/2025,
gałęzie, ściółka leśna, folia strech, plandeka, wydruk na papierze,
120 x200 cm

Wystawa II Pracowni Malarstwa, styczeń 2025
Nosze, 2024/2025,
gałęzie, ściółka leśna, folia strech, plandeka, wydruk na papierze,
120 x 200 cm

STRETCHER

„Nosze” są rekonstrukcją przedmiotu znalezionego w lesie podczas gromadzenia filmowych i fotograficznych materiałów dokumentalnych na temat sytuacji na wschodniej granicy i trwającego tam poważnego kryzysu humanitarnego. Obiekt znalazłam około 6 metrów od muru granicznego, w okolicach Łapicz, 24 października o godzinie 11:54. Zatopione w leśnej ściółce, otoczone słoikami i butelkami po wodzie, zlewały się z monotonną leśną przestrzenią, jednocześnie zaburzając spokój namiętnie „sprzątanego” i przeczesywanego przez służby graniczne terenu. Materiały i sposób wykonania odwzorowują oryginał, uwypuklając ich prowizoryczność i funkcjonalność w sytuacjach kryzysowych. W pracy wykorzystane zostały przedmioty ogólno dostępne i możliwe do pozyskania w różnych przestrzeniach i sytuacjach. Nosze, zwyczajne w swojej formie, stają się nośnikiem opowieści o przemieszczaniu się, wykluczeniu, nadziei i przetrwaniu. Rekonstrukcja, poprzez oddanie fizycznej formy przedmiotu, staje się symbolem humanitarnego dramatu, a także poszukiwania faktu w świecie upolitycznionego fałszu. Razem z pracą prezentowana jest instrukcja tworzenia tego użytecznego przedmiotu. Prezentacji pracy towarzyszy także film dokumentalny stworzony z zebranych materiałów filmowych.

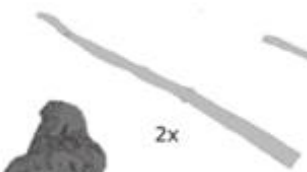
STRETCHER

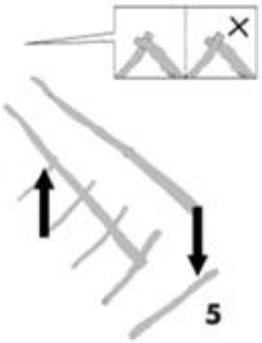

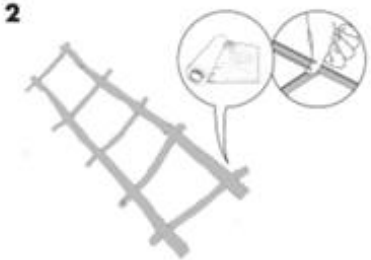
1x 1x 1x 1x

1

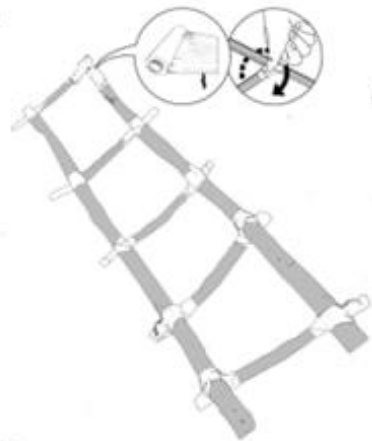

5

2

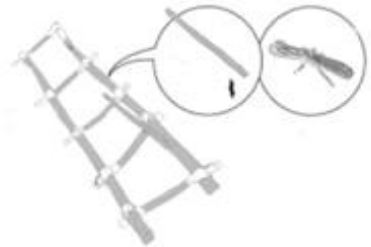

3

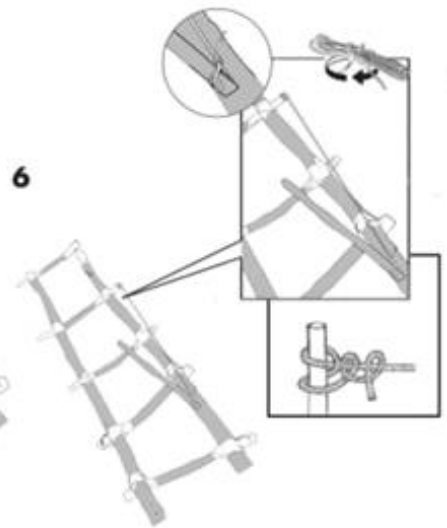

4

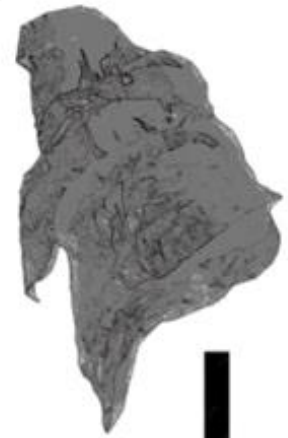

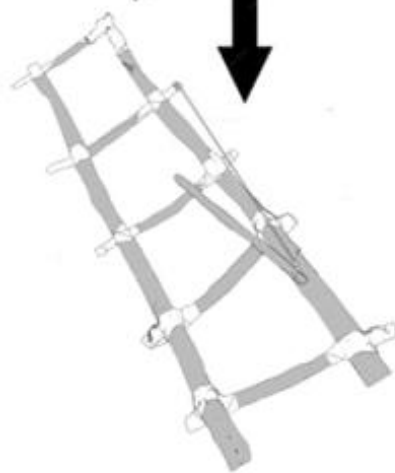

6

7

Paulina Baranowska

邊界 / Granica

I rok, I stopień
Malarstwo

Granica, 2025, seria fotografii, druk na płótnie, 150 x 40 cm

Granica, 2025, seria fotografii, druk na płótnie, 150 x 40 cm

Podczas pobytu w Tajwanie starałam się przekroczyć własne granice, aby zrozumieć społeczne i duchowe struktury tego miejsca. Biorąc udział w lokalnych wydarzeniach i obrzędach, stanęłam przed napięciem między sacrum a turystycznym spektaklem, między obecnością a dystansem. Taoistyczne świątynie, jednocześnie miejsca kultu i atrakcje, stały się symbolem tego procesu – przestrzenią, w której tożsamość ulega zawieszeniu, a granice przynależności i obserwacji zaczynają się zacierać. Zdjęcia wykonane podczas podróży poddałam różnym zabiegom cyfrowym i postprodukcji przy użyciu skanera, przeniosłam na tkaninę noren, materiał, który w tamtejszej kulturze jest wieszany w drzwiach, aby oddzielić przestrzeń prywatną od reszty przestrzeni, stanowiąc symboliczną granicę.

Granica, 2025, seria fotografii, druk na płótnie, 150 x 40 cm

Granica, 2025, seria fotografii, druk na płótnie, 150 x 40 cm

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

